

KYRKJELYDSBLAD FOR ETNEDAL

KYRKJE-VÄRDEN

Nr. 4

46. årgang

Jula 2014

GOD JUL!

DEN NORSKE KYRKJA

KYRKJEKONTORET

Etnedal kommune, Kyrkjevegen 26, 2890 Etnedal
61 12 13 00 / fax 61 12 13 01

KYRKJELEGE TILSETTE I ETNEDAL:

KYRKJEVERJE

Marie Bjørnødegård
tlf. 61 12 13 20 / 918 37 011
E-post: fellesraadet@etnedal.kyrkja.no
Kontortid: Måndag, tysdag, torsdag og fredag 09 - 15

DEI KYRKJELEGE RÅDA I ETNEDAL

BRUFLAT SOKNERÅD

Maria Kompen, leiar
tlf. 909 78 963
E-post: mholbe@gmail.com

SOKNEPREST

Marit Slettum
tlf. 61 12 13 22 / 913 93 314
E-post: soknepresten@etnedal.kyrkja.no

N. ETNEDAL SOKNERÅD

Wenche Hillestad Møller, leiar
tlf. 941 66 323
E-post: wenche.hillestad.moller@nord-aurdal.kommune.no

ORGANIST

Serhiy Bykov
tlf. 90 21 29 45
E-post: organist@etnedal.kyrkja.no

ETNEDAL KYRKJELEGE

FELLESRÅD
Asmund Wold, leiar
tlf. 908 60 650
E-post: as.wold@online.no

DIAKON

Marianne Konow
tlf. 958 42 571
E-post: diakon@etnedal.kyrkja.no

KYRKJEVARDEN

Kyrkjelydsblad for Etnedal
Utgjevar: Sokneråda i Etnedal
Redaktør: Marit Slettum
Faste medarb.: Ingun Kompen og Tone Steinset

SAKSBEHANDLAR

Linda Mæhlum Robøle
tlf. 957 64 900
E-post: l.robole@etnedal.kyrkja.no

Ekspedisjon: Kyrkjekontoret, 2890 Etnedal

Bladpengar: kr. 150,- eller meir for året
Til adresse utanom Etnedal: kr. 200,-
Bankgiro: 2140 20 14188

KYRKJETENAR

**Jan Hagaseth, tlf. 61 12 12 12
952 74 090**

Prenta i Land Trykkeri as, Dokka

PRESTENS HJØRNE:

Adventstid

Vi har tent to lys i adventsstaken i dag, og i N. Etnedal kyrkje har vi også feira dåp for vesle Heidi. Det var ei fin og lys stund, og trusopplærar Helena Wright minna oss om det som eingong skal skje når Jesus kjem att.

Eg vedgår at tankane mine har vore både her og der i dag. Eg tenkjer på dykk som ved inngangen til adventstida fekk melding om at de missar arbeidet utpå nyåret, tankane går til heimmar som vart gjesta både av sjukdom og sorg dette året, og så flyktningane «våre» som kom seg bort frå ufred og krig, mange med direkte frykt for sine liv. Nokon har etablert seg på nytt her hos oss. Andre har fått avslag på søknaden om opphold og må returnere til heimlanda sine. Den er kompleks denne asylpolitikken, men særleg gode og rause er vi ikkje i dette landet. I desse dagar går tankane særleg til familien Daqiq, som har høyrt til i Bruflat kyrkjelyd sidan dei vart døypte i fjor haust. Yngstemann Sahel er også konfirmant i år. Dei fekk saka si prøva for Oslo tingrett i august, men vann ikkje fram. Argumentet om voldelege tilstandar i Kabul nådde ikkje fram, og dommaren ville ikkje tru at dei var sanne konvertittar.

Vi vil stille opp for dei så langt vi kan, og all støtte som har vore uttrykt både på facebook og elles og Hanne Bakken sitt kraftfulle innlegg i avis Valdres, varmar familien på ein særleg måte. I desse dagar blir omgjeringsbegjæring skrive, og vi vonar i det lengste at dei får bli.

Livet er krevjande for mange i ei utfordrande tid!

Ordet advent kjem frå det latinske «adventus Domini» som tyder Herrens kome.

Dei song om fred englane over Betlehem då dei kunngjorde Jesu fødsel; «Ære vere Gud i det høgste, og fred på jorda blant menneske Gud har glede i» og profeten Jesaja kalla Jesus fredsfyrsten. Kor har det vorte av freden Jesus

kom med? Freden er til stades i hjarto som lukker fredsfyrsten inn, og i bøna som ber Frans av Assisi sitt namn møter vi intensjonen; Herre, gjer meg til reiskap for din fred.

Jula er feiringa av Jesu underfulle fødsel. Som eit sårbart lite barn **kom han** til oss med frelse, fridom og fred.

I vår tid, i våre liv ynskjer han også å kome til oss. Utan hans hjelp trur eg ikkje eg hadde kome meg gjennom denne hausten og vidare i livet. Vi høyrer stadig liknande vitnemål, for **Jesus kjem** til oss menneske. Klårast ser vi det kanskje når vi treng det mest. Ta det til deg, særleg du som slit tungt denne adventstida. «Ikkje til sjølvhjelpe sjeler, ikkje til stolte sinn, men til dei brostne hjarto, steig verdi sin frelsar inn.» (Trygve Bjekrheim)

Og til sist **skal Jesus kome att**, frå himmelen. Han skal nyskape alt, rettferda skal sigre og freden skal bli utan ende. Ein dag, kanskje den dagen er nærmere enn vi trur?

I mellomtida skal vi be og arbeide, kjempe for rettferd, fridom og fred, framsnakke einannan og vere gode mot kvarandre. Som Kjell Aukrust skriv, i den djupsindige julebetraktinga om «vise menn fra Østerdal»

«Men en ting hadde Ludvig lurt på lenge : - Denne julekvelden, hvor alle klappet i hendene, var gode og snille mot hverandre og brente levende lys: Hvor ble det av denne lysflammen når man blåste den ut – julenatten?»

Med hjarteleg ynskje om ei god julehelg og eit signa, godt nytt år!

Marit prest

Julefeiring i Stamsund og på Bruflat

Ann-Louise Eivik er fra Stamsund i Lofoten. Med hav og fjell som kulisser, med vind og blest og friskt nordnorsk lynne, er det nesten rart at det går an å trives så godt i innlandet som Ann-Louise og familien gjør. Men det er det ingen tvil om. Hun er utdanna kokk og har nå vikariat på kjøkkenet på Etnedalsheimen. Med tre små barn og en mann som pendler til Heggenes, er nok dagene fullsatte. Det er flott at det igjen er liv i stuer og tun på Graner.

Hvordan var det for dere som innflyttet til Etnedal?

Å kjøpe Graner og å flytte til Bruflat er det beste vi har gjort. Et nydelig hus på en flott eiendom i en unik bygd. Alltid litt skummelt med store forandringer, men med en varm velkomst og et inkluderende lokalmiljø, så har vi ikke angret et sekund. Etnedølene kan klappe seg sjøl på skuldra når det kommer til det å inkludere!

Vår første jul på Graner var en av de beste.

Med utsikt til kirka, julegrana og en adventspynta bygd, ble julestemningen fullkommen. Størst inntrykk gjorde fakkeltoget.

Vi er veldig takknemlig for at vi valgte Etnedal.

Hvordan var julefeiringa i Stamsund?

Ettersom jeg vokste opp i en familie som drev restaurant, så bar julefeiringa preg av det.

Mamma, mormor og søstrene til mamma dro lasset sammen. Også søstra mi og jeg og de andre ungene i familien, altså mine søskerbarn, måtte hjelpe til med oppvask og med å lage salater, for eksempel Waldorfsalat, så det ble ikke så mye vi rakk å være med på i romjula.

Men 3.dag jul var det juletrefest med gang rundt juletreet for store og små, og på ungenes premisser. Og så kom jo selvsagt julenissen.

Lille julafaten inviterte mormor hele bygda på risengrynsgrøt på restauranten. Og alltid kom det mange, unger i fleng, folk med dårlig råd, sjåfører, husmødre og fiskere, kort sagt hele bygda.

Året er 2013, fra første julefeiringa på Graner. Ann-Louise Eivik og Alf-Idar Djupvik Iversen saman med barna Christer, Sol og Annie.

«Nå kan vi ikke vente lenger, nå går vi laus på kaka ...»

Det var en flott tradisjon.

Ja, og jeg vil føre den videre, så i fjor hadde vi 22 av våre venner på Graner lille julaften.

Ettersom de hadde åpen restaurant i jula, så måtte vel julefeiringa organiseres?

Ja, vi samla familien hos den som hadde fri. Må forresten nevne at restauranten brant i 1999.

Hvordan ble julaften feiret hjemme hos deg?
Da vi ungene la oss lille julaften, var det ikke mye som tydet på at det var jul dagen etter. Juletreet hadde forresten kommet inn døra. Men da vi våknet julekvelds morgen, var huset forvandlet til et eventyrs slott med glitter og stjerner og anna julepynt. Mens vi sov, hadde mamma pyntet alle rom. Da vi åpnet døra til stua, strålte alle lysa på det pynta juletreet mot oss. Under treet lå pakker fra hele slekta. Jeg husker spesielt stjerna i taket på soverommet til meg og søstra mi.

På formiddagen var vi alltid på kirkegården og tente lys. Om ettermiddagen var det fast skikk å gå på gudstjeneste i kirka. Julekvelden feiret vi med mormor, tanter, onkler og søskenhorn. Maten var pinnekjøtt og riskrem.

Ettersom mange hadde sauher i Stamsund, var sauherkjøtt fast meny, men akkurat som ellers i året var fisk den vanligste maten. Laks, kveite

og sjørret, altså fineste fisken, var julemat. 1.juledag var menyen lammesteik og molte, som forresten var fredet helt til da. Men siden var det fritt fram for molta! Og så bakte mamma og mormor masse kaker, en tradisjon jeg vet å holde på! Nyttårskvelden var det koldtbord. Ribbe og medister ble mest servert kaldt.

1.juledag skulle alle holde seg hjemme. I det hele tatt ble det mye inneliv i julehelga på grunn av været.

Kan du si litt mer om naturkrefstene i Lofoten rundt juletider?

Det er alltid dårlig vær på denne tida med kuling og storm fra sørvest, ofte orkan med strømbrudd og vassløyse. Og ingen snø. Jeg husker julehelger uten kommunikasjon med omverdenen og en gang på 90-tallet tok orkanen Frode med seg det nye viking-museet ...

Jeg sier takk for praten og ønsker familien Eivik-Iversen lykke til i Etnedal.

Tone Steinset

Juletreet

Eviggrønne busker frå fjerne tider

Alt 2000 år før Jesu fødsel var det vanleg i Lille-Asia å pynte eviggrønne busker når folk feira vintersolkverv. Frå ca. år 300 e. Kr. gav den katolske kyrkja vintersolkverv eit kristent innhald, ettersom feiringa av Jesu fødsel vart lagt til dette tidspunktet.

Tradisjon med juletre – frå Tyskland

Fyrst på 1500-talet, etter reformasjonen, vart det eviggrøne grantreet til eit samlingspunkt for julefeiringa, og juletre i heimane starta for alvor i Tyskland på 1700 – talet.

Rundt 1850 flytta juletreet inn i stuene til rikfolk her i landet, men fyrst rundt 1914 vart det vanleg både hos rik og fattig. Alle hadde ikkje råd til pynt, men talglysa, ofte sjøllaga, vart fort vanleg. I mellomkrigstida vart det fabrikkerte lys å få kjøpt, og etter kvart tok dei elektriske juletrelysa over.

Johannes Paul II (1920-2005) var den fyrste paven som innførte bruk av juletre på Petersplassen. Intensjonen hans var at det mektige treet med hundretals lys skulle minne om livets tre som eit bilet på Kristus.

Juletreet sin bodskap skulle vere liv og vekst, at livet er evig grønt dersom ein gir av seg sjølv, ved å lytte til og å dele tida si med andre, og ved å gi materiell hjelp til dei som er i nød. Så langt paven.

Juletreet og symbolikken

Stjerna i toppen av treet skal symbolisere Betlehemsstjerna. Antal spissar på stjerna er ikkje uvesentleg. Til dømes skal ei stjerne med fem spissar minne om den krossfeste Jesus sine fem sår. Glitteret skal førestelle strålar frå stjerna. Kulene symboliserer jordkloden og Guds kjærleik til den. Dei skjøre, vakre glasskulene er no for ein stor del bytta ut med plastkuler.

Lenkene av alle slag skal minne oss på verdien av brorskap, samhald og solidaritet med dei som lir. Lenkene med norske flagg er vel ikkje så mykje brukt lenger, men har likevel ein symbolsk verdi, i og med krossmerket i kvart vesle flagg.

Fuglar symboliserar frå gammalt Den heilage ande. Pynt med utsjånad som oblatar vart noko brukt for gammalt. Seinare vart dette symbolet bytta ut med kakefigurar av mange slag, som saman med angen frå juletreet sendte juleduft ut i rommet. Dei «gamle» kakefigurane var oftast laga av lys deig. Halmfigurar skal minne om halmen i Jesu krybbe og dei hjarteforma kurvane - Guds kjærleik.

For eit par generasjonar sidan vart det meste av julegodteriet putta i heimlaga, fletta kurvar, helst så tunge av rosinar, mandlar og godteri av det heimelaga slaget at dei ikkje kunne henge på treet! Nokon kvar av oss hugsar vel den heimelaga juletrefoten. Men den også bar eit symbol, nemleg eit kross.

I dei siste tretti åra har plast-treet kome på markedet. Det kan pakkast bort med pynt, lys og musikk, så slik er det praktisk, men mange av oss vil enno halde på opplevinga av å få eit friskt tre inn frå skogen. Det har også blitt meir vanleg med meir tilfeldig pynt, alt etter siste mote. Vi ser tre med berre sølvpynt, eller raude sløyfer.

Dei tradisjonelle symbola blir mindre viktige dersom vi ikkje lenger veit kva dei inneheld. Difor må det vere ei oppgåve for oss eldre å lære nye generasjoner om verdien av å kunne noko av juletreet sin symbolikk.

Tone Steinset

Legenda om juletreet

For lenge sidan sendte Gud ut fire englar som skulle førebu jula for menneska.

Dei flaug gjennom den stjerneklaare vinternatta mot landa med dei mørke skogane.

Trua sin engel sa: Når eg skal velje juletre, skal det vere eit tre som ber det heilage krossmerke på greinene sine.

Håpet sin engel sa: Det treet eg vel, må ikkje visna. Det skal stå grønt og levande heile vinteren gjennom. Det skal vere eit bilet på livet som døden ikkje er herre over.

Kjærleikens engel sa: Det treet eg vel, må vere eit lunt tre som breier greinene sine ut og verner alle småfuglane som frys i skogen.

Gleda sin engel sa: Dei trea dei vel, vil eg velsigna, slik at dei blir til glede i slott og hytte, hos rike og fattige, for friske og sjuke, for unge og gamle.

Alle fire ville gje det treet dei fann, ei gavé:

Trua sin engel pynta grana si med lys i alle greinene. Dei glitra som stjerner.

Kjærleikens engel la mange gåver ved foten av sitt tre.

Håpet sin engel sette ei stor stjerne i toppen av det grøne grantreet. Ho skulle minne om Betlehemsstjerna som tende håp og lys i menneskehjarta.

Gleda sin engel velsigna julegrana og gav ho ei forunderleg makt til å gle menneske.

Kvar jul vitnar juletreet om juleunderet, om barnet i krubba som vart livet og kjærleiken sin fyrste.

Kva for ein julesang likar du best?

Kenneth Byfuglien:
Nå har vi vaske golvet er så fin fordi det er slik jula er i bygder som her.

Charlotte Lofthus:
En stjerne skinner i natt er den julesangen som bringer fram flest av dei gode barndomsmenna eg har fått jula. Den gjer meg glad og minner meg om gode og bekymringsfrie tider.

Gerd Johanne Åmodt:
O, helga natt... er fantastisk flott når ein operasongar framfører den med sin bodskap om jul og fred på jorda.

Mona Øverli:
Nå tennes tusen julelys får oss til å tenne lys og kose oss. Det er eit budskap om kjærleik og fred, at folk må vera snille med kvarandre så verda blir ein fredelegare stad å leva.

Marie Bjørnødegård:
Det lyser i stille gredner. Songen gjer meg ro, og eg tenker at no er jula her. Den har noko evig og trygt over seg. Den minnar meg om vår stille grend som lyser av glede og forventning i juletida.

Nordnorsk julesalme

Trygve Hoff er meister for denne julesalmen som etter tusenårsskiftet har blitt ein av dei kjæraste, også for meg. Men kva er det som gjer at den går rett til hjertet og forårsaker klump i halsen?

Det er litt rart at vi i vår tid har blitt så glad i denne salmen, som Trygve Hoff på ein måte tileigna etterkrigstidas slitargenerasjon. Men den har så mykje lengt, håp og draum i seg at også vi med heilt andre livsvilkår kjenner at den i høg grad passar til oss. Vi såg Jørn Hoel som med tårer i blikket og med stor innleiving framførte denne på beste sendetid ein laurdagskveld.

Det er ein visuell salme. Alt i fyrste linja teiknar Trygve Hoff det nordnorske lyset, der vi ser gullranda over fjella. Vi ser fiskaren ute på eit stormfullt vinterhav, vi ser henne som skundar seg mot fjøset medan desemberstormen sløkkjer fjøslykta, og hardhausen med hua i handa, liten i møte med gjeldsbøra.

Hardhausen vender seg direkte til Gud med oppfordring om å stå småkårsfolket bi. Men dei ynskjer og velsigning over sliitet. Sjølv om det er langt til Betlehem, så veit dei at der finn dei lyset som skin gjennom all mørketid. Og jammen trur eg diktaren syntest det passa seg å ta med ei strofe om dyra på båsen, for det var jo sauer og kyr som omga Jesusbarnet!

Som «au pair» i Tromsø for barnebarn eit halvt års tid, vart eg på livstid glad i natur og folkeliv i denne landsdelen, og dette gjør at teksten har noko kjent og kjært ved seg.

Teksten ikledd ein så vakker melodi er eit meisterstykke frå Trygve Hoff, og det han var mest nøgd med sjølv. Og han hadde sikkert likt at den fekk plass i salmeboka.

Tone Steinset

NORD-NORSK JULESALME

*Velsigna Du dag over fjordan,
velsigna Du lys over land.
Velsigna de evige ordan,
om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du ga oss,
den dagen du fløtta oss hit,
så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme
i armod og slit.*

*Vi levde med hua i handa,
men hadde så sterke tru.
Og ett har vi visselig sanna:
vi e hardhausa vi som Du.
Nu har vi den hardaste ria,
vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventstia,
d'e langt sør tel Betlehem.*

*Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor!
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet.
Du signe med evige ord
husan og fjellet og vannet
og folket som lever her nord*

Trygve Hoff

Det som vart til i han var liv

Nå vandrer fra hver en verdens krok
i ånden frem, i ånden frem
et uoverskuelig pilegrimstog
mot Betlehem, mot Betlehem

I haust var eg så heldig å få gå ein bit av pilegrimsvegen til Santiago de Compostela. Den første morgonen vi tutla oss ut på pilegrimsvegen var det så vidt blitt dag. Vegen var godt merka. Det var lett å finne fram. Snart var det fleire som dukka opp langs vegen. Gamle og unge, i alle slags fasongar, i flokk og åleine, med og utan pilegrimsutsjånad. Det som slo meg var nettopp dette at vi var så ulike, men like fullt var vi på same veg. Vi var framande for kvarandre, men hadde likevel så mykje felles. Alle var vi på kvart vårt vis fortsettinga av pilegrimstoget til Betlehem.

Julebodskapen har dette ved seg at den dreg menneske inntil seg. Eg ser det same pilegrimstoget når eg besøker kyrkjene rundt i bispedømmet. Menneske av alle slags lag og overtydingar kjem til Guds hus. Eg trur vi alle søker det gode der i det heilage romet. Eg trur det er ein lengsel etter liv og lys som dreg oss. Evangelisten Johannes malar sitt juleevangelium ut med ein brei og oppsummerande pensel. Han kallar Jesus Ordet som tok bustad mellom oss, og skriv om han at

*Det som vart til
i han, var liv,
og livet var lyset for menneska.*

Dei som høyrd Johannes tale om Ordet(på gresk Logos) då desse linjene vart skrivne ned, levde i ei tid der «ordet» hadde eit mykje vidare meiningsinnhald enn det vi forstår i dag. Dei knytte det til heile måten verda hang saman på. Til mykje meir enn ord i smal forstand, ja, til det som har vore før alle tider og som aldri forgår. Dette Ordet vart menneske og til liv og lys for verda. Livet og lyset kom som eit menneskebarn, og vart ein av oss. Dette som var før alle ting, og som held alt i himmel og på jord saman, tok bustad mellom oss og løfta våre mangfaldige liv fram for Gud. Den godheita som føddest til verda med Kristus lyser framleis i alle våre dagar. Frå denne kjelda strøymer det liv og lys like inn i vår siste natt. Det gir mot til livsvegen i alle slags dagar og eit håp å vandre mot.

*Og finner du Ham i krybbens hø
som hyrder så, som hyrder så,
da eier du nok til freidig å dø
og leve på, og leve på.*

Gledeleg jul!

Solveig Fiske
Hamar biskop

ØNSKEDIKTET

DEN ÉNE

Hos Meg blir du aldri glemt eller valgt bort,
aldri tilsidesatt, uønsket og gjort
ubesentlig, usynlig, ubetydelig, forlatt,...
et sistevalg, forkastet, misbrukt,hatt.

Hos Meg er du elsket for nettopp den du er,
ikke for noe du gjør eller lar vær,
ikke for den du var eller vil bli,
ikke på tross av, men fordi!

Jeg kunne ikke utstå tanken på en Himmel uten deg,
så Jeg kledde Meg i støv og jord, lot døden få sin vei.
Og ut av døden rekker selve Livet deg sin hånd,

kysser ømt ditt hjerte og omfavner din ånd.
Så din sorgtunge, sønderknuste sjel,
får kjenne seg sett og bli hel!

Min lengsel det er at du tør å la deg elske,
tror deg ønsket, valgt og villet som menn'ske.
Uansett hva du selv eller andre måtte mene,
for Meg er du den éne!

Dette diktet synes jeg er så nydelig! Det er skrevet av Pål Kristian Helmersen, en barndomsvenn av meg.

Jeg sender stafettspinnen videre
til min gode venninde
Trine Fagernæs Lofthus.

Elizabeth Anette Skåren

Mi salme

Då ho Faster utfordra meg til å skrive om mi salme, sa eg ja utan at eg visste sikkert kven eg skulle velje. Det er mange fine salmer i salmeboka når ein byrjer å leite der. Men sidan det nærmar seg jul, og ”mi salme” skal vere med i juleutgåva av Kyrkjevarden, fall valget på julesalma
«Det lyser i stille grender».

Det lyser i stille grender er kanskje eit av dei mest kjende dikta til Jakob Sande. Han skreiv det i 1931, og kalla diktet for ”julekveld”.

Sytten år seinare, altså i 1948, tok Lars Søraas kontakt med Jakob Sande og spurde om å få sette melodi til diktet hans. Han ville gjerne ha det med i ei sangbok han skulle gi ut. Jakob Sande hadde då visst nok gløymt at han hadde skrive dette julediktet.

*Det lyser i stille grender
av tindrande ljos i kveld.
og tusende barnehender
på himmelen ljosa held.*

*Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall.*

*Som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.*

*Der låg han med høy til pute
og gret på si ringe seng.
Men englane song der ute
på Betlehems aude eng.*

*Der song dei for fyrste gongen
ved natt over Davids by.
Den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny.*

*Den songen som etter tonar
med jubel kvar julenatt.
Om barnet, Guds son, vår sonar
som døden for evig batt.*

Eg synes dette er ei av julesalmene som gir meg best julestemning, og ho har ein veldig fin melodi.

I tillegg trivst eg best i stille grender sjølv óg!

Eg vil med dette ynskje alle lesarar ei riktig god jul!

Så vil eg sende stafettpinnen vidare til tanta mi, Aslaug Fauske, og utfordrar henne til å skrive om si salme neste gong.

Med helsing Johan Skogstad

FUGLER I BIBELEN OG I KRISTEN TRADISJON:

FOSSEKALL

Tekst og foto: Trond Øigarden

Det har til alle tider vært vanlig å bruke bilder fra andre deler av skaperverket for å forklare hvordan det er å være menneske, og for å belyse menneskets forhold til skaperen. Tidligere prost i Valdres Kristofer Juvkam

Ørjavik bruker fossekallens levevis til å si at selv om han lever i en kald verden, vil han loprise Gud.

Ottesong

Gjennom frostrøyk
frå råker i åa
når fossekallens kvitring hit
til mitt vinterhjarta –

ein bivrande lovsong
for å vera til,
for at det i ei frosen verd
renn elvar
av levande vatn.

Eg vil òg
kle meg i ornat i dag,
søkje til ei livsens å
og i det gryande morgonljos
bera fram
mitt TE DEUM.

(ornat = prestedrakt, te deum = lov sang til Gud)

Fossekallen synger også om vinteren. Det er en flott opplevelse å høre fossekallen sygne midt på vinteren fra iskanten i ei råk når det meste av elva er igjenfrosset.

I Møre og Romsdal finner vi lokalnavnet ”elveprest” på fossekallen. Dette navnet har den nok fått på grunn av fjærdrakten, som kan sammenlignes med den gamle svarte prestekjolen med hvit krage.

Fossekall i Valdres

Fossekallen henter all sin næring i vannet, hovedsakelig larver av døgnfluer, vårflyer og steinfluer. Den legger helst reiret sitt i tilknytning til en foss. Vi finner den fra de store stilleflytende elvene i dalbunnen til strie småbekker oppe på høyfjellet. Den er her hele året hvis det er åpent vann, slik at den kan skaffe seg mat. Fossekallen ble i 1963 kåret til Norges nasjonalfugl. Lokalnavn: fóssekall, fóssakall, strandsitar og strandhest.

Litteratur:

Gaarder, G., Larsen, B.H., Høitimt, G., Opheim, J., Kasenborg, I.G. & Roang, J.K. 1997. *Fugler i Oppland*. Norsk Ornitologisk Forening, avdeling Oppland.

Ørjavik, K. J. 1971. *Tidleg morgen*. Lutherstiftelsen.

Aars, I. (red.) 1976. *Tidsskrift for Valdres historielag*, årbok 1976, hovedmønne: fuglar.

Hermundstad, K. 1967. *Truer om villsky, fangst og fiske*. Gamal Valdres kultur VIII.

Universitetsforlaget.

Øigarden, Trond. 2014. *Fossekallen – Norges nasjonalfugl*. Novus forlag.

JANS
HJØR-
NE

Kyrkjetenar Jan ”tek te o skør på hødno”, han også blir eldre i kroppen, men er like god i kjafte! No har han skaffa seg tredemølle, og sjølv seier han at han brukar denne nye maskina i heimen. Sjølvsagt har han då tid til å tenkje på nye og finurlege kommentarar til dei han måtte treffre.

Politikarane er ei god målgruppe for den gode Jan, og nyleg hadde han eit ærend innom kyrkjekontoet, der følgjande replikk vart avfyra med godt glimt i augo:

Når eg går på denne tredemølla heime, tenkjer eg det er som med senterpartiet, det er stor aktivitet - men lite resultat.

Kor vart det få dei

Møt Knut Robøle

Eg er fødd og vaks opp i Etnedal, nærmere bestemt Prestegardssvingen i lag med foreldra Ole og Aase og syskena Mange og Aaslaug. Gjennom oppveksten var vi ute så mykje som råd, var høgt og lågt, i skogen eller med grisane i hagen. For vi hadde kvart år to godlynte og - skulle det vise seg - smakfulle karar i grishuset. Det vart og mykje tid saman med syskenborna, særskilt Bodil nere som kunne lære oss opp i alt.

Skula starta med tre år på Bøvarstogo, før 4-9 klasse nere på sentralskula. Me hadde alt frå fyrste året lærarar som var både motiverande og krevande. Med eit fantastisk miljø i klassen, var det dagleg leikfylt konkurranse og utvikling innanfor viktige basisområder som fysisk koordinasjon og kunnskapsbasert tenking. Det lærarane og medelelevane tilførte i dei ni åra, har vore eit sterkt nok fundament i alle seinare miljø. Konfirmasjonen i 8.klasse var ein høg didleg ting. Studiar med presten og overhøyring i kyrkja. Litt skremmande men slik bør det vel vere.

Turen gjekk vidare til Valdres Gymnas, og deretter til NTH i Trondheim. I denne tida var Judo, og andre idrottar, vel så viktig som skulen (red.: Knut fekk mellom anna sylv i Judo-NM). Jobb vart det først i Sykkylven, via Forsvaret, to år som direktør i eit av verdas mest korrupte land Azerbaijan, der ein dermed sjølv får direkte kjenne på vaskelegheitene med å drive internasjonal business. No handterer eg konstruksjonskontrakter hos General Electric Oil & Gas der vi bygger oljeutvinningstrukturar som skal setjast på hav-

botnen dei neste 40 åra. Kontraktene er ikkje satt til Noreg, så siste året har eg difor vore halve tida i Angola og Malaysia.

Under den andre utdanninga ved NHH i Bergen vart eg kjent med Julia frå Vladivostok og vi gifta oss i 2004. Ho arbeidde først for Statoil i Stavanger. Den tida var eg mykje i Gdańsk og Gdynja der AkerKvaerner hadde satt ut delar av boreriggane Aker Barents og Aker Spitsbergen. For nokre år sidan kjøpte vi hus i Oslo der vi bur no.

Kvar månad prøver eg å vere oppatt i dalen. Det er interessant å prate med gamle kjente, klassekamerat og det kreative geniet Øyvind Rust må konsulterast, vi samlast til sosiale monopol-kveldar, og i det heile, sjølv om eg har bodd mange stader, er Etnedal heimplasset.

Knut Robøle

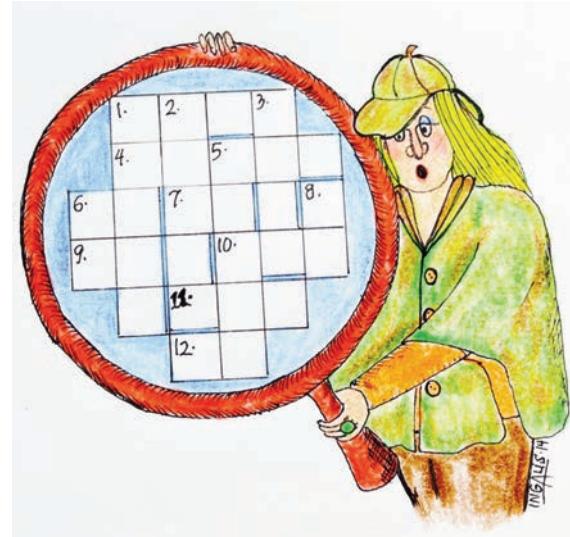
Knut har vore gift med si Julia sidan 2004

Jule-kviss

1. Kva dato har kyrkja fastsett som fødselsdagen til Jesus?
2. Maria og Josef drog frå Nasaret til Betlehem. Kor langt er det?
3. Kva er skilnaden på ringing og kiming med kyrkjeklokken?
4. Kor lenge skal det ringast og kimast på jule-eftan, påske-eftan og pinse-eftan?
5. I 1770 vart fleire helligdagar oppheva. Kven?
6. 13. dag jul har eit eige namn, kva?
7. Andre juledag har eit fast tema til minne om kva for ein bibelsk person?
8. Kor mange var på julekveldsgudsteneste i Noreg i 2009?
9. Kva er namnet på siste dag i julehøgtida?
10. Kven henta Erik Bye hemmeleg til julekveldsprogram på TV i 1964?

- Svar:**
1. Om lag 120 kilometer
 2. 25. desember
 3. Ringing er når heile klokka svinger, klokka kimering når klokba blir slegen raskt mot klokka
 4. Ein time
 5. 1. juledag, 3. paskedag, 3. pinsedag, Helligtrekongersdag, St.Hans,
 6. Mikkelisdagen og Allehelgendsdag Helligtrekongersdag, St.Hans,
 7. Stefanus, den fyrste kristne martyren
 8. 26.5590
 9. St. Knuts dage 20. dage jul
 10. Misjonær Agnar Espenæs

Barnekryssord

Vannrett:

1. Frukt
4. Land
6. Bindeord
7. Dobbelt
9. Ordne
10. Nedbør
11. Tal (eng.)
12. Lever

Loddrett:

1. Usynleg m/vengjer.
2. Tilbehør
3. Gutenamn
5. Bukett
6. Tresort
8. Skremme

ROSEB 6. OR 8. BO
Loddrett: 1. ENGEL 2. POTTET 3. EGON 4. S.
Vannrett: 1. EPLE 4. NORGE 6. OG 7. TO 9. RE
10. SNØ 11. TEN 12. ER

LOSNING:

Nytt fra Kyrkjekontoret

Informasjon fra fellesrådet:

Festeavgifter i 2014:

Etnedal kyrkjelege fellesråd har i 2014 sendt ut svært mange fakturaer på festeavgifter for gravsted på våre kirkegårder. Vi er kjent med at det har vært vanskelig å få tak i oss i forbindelse med dette arbeidet. Det må vi bare beklage. Vi har hatt sykmelding på kontoret, samt at det jobbes i deltidstilling med disse sakene, og det er tidkrevende arbeid. Vi ber om forståelse for dette.

Har dere fremdeles spørsmål og ikke får tak i oss på kontoret, så finnes andre muligheter:

- Legg gjerne igjen beskjed på servicetorget i kommunen med navn og telefonnummer, så tar vi kontakt.
- Send oss en e-post på: fellesraadet@etnedal.kyrkja.no eller et brev til Etnedal kyrkjelege fellesråd, Kyrkevegen 26, 2890 Etnedal.

Nedenfor følger informasjon om kirkelige avgifter og feste av grav

Festeavgifter (priser per år)

Festeavgift , vedtatt av Etnedal kommunestyre sak 106/12 den 15.11.2012

Grunnavgift per grav, per år i avtaleperioden på 0- 40 år	kr. 100,-

Grunnavgift per grav, per år i avtaleperioden på 40 – 60 år	kr. 200,-

Grunnavgift per grav, per år i avtaleperioden på 60 – 80 år	kr. 400,-

Festeperioden er satt til 10 år.

I henhold til gravferdslovens § 14, kan kirkelig fellesråd inngå avtale om feste av grav. Det følger av samme bestemmelsen at det for feste av grav kan kreves avgift.

Hvem kan feste?

Den som i henhold til gravferdslovens § 9(4) besørger gravferden, er den som har rett til å være ansvarlig for graven. Det er i henhold til gravferdslovens § 9 (2) den som er avdødes nærmeste etterlatte over 18 år, som er den som har rett til å besørge gravferden, og følgelig bli ansvarlig for graven.

Det følger av forskriften til gravferdsloven § 16 (2), at det er den som er ansvarlig for graven som har anledning til å feste graven.

Det er kun én person som kan stå som fester av en grav.

Festekontraktens lengde

Det kan ikke avtales festeavgift for lengre enn 20 år, men ved festetidens utløp kan festet fornyes. Avgjørende for at festet kan fornyes er at fester har holdt graven i hevd, og at en

fornyelse ikke vil vanskeliggjøre en forsvarlig drift av kirkegården. Dette er opp til fellesrådet å vurdere ved spørsmål om fornyelser av festeavtaler.

Vi vil kreve en søknad om samtykke for graver som er over 80 år siden sist gravlegging i 2014.

Festeavgiftens størrelse

Festeavgiftens størrelse fastsettes av kommunen etter forslag fra fellesrådet, og må følge av kirkegårdens vedtekter. Festeavgiften må være den samme på alle kommunens kirkegårder. Selv om én kirkegård har behov for oppgradering og rehabilitering, for eksempel oppretting av gravrammer, beplantning og arrondering av jordsmonn, kan man ikke heve avgiften for bare denne kirkegården, for ev å skaffe midler til arbeidet der. Dette følger av gravferdslovens § 21 (2). Om man ser at kirkegården(-e) har et stort rehabiliteringsbehov, kan man ta opp spørsmålet om høyere festeavgift med kommunen i forbindelse med det årlige budsjettarbeidet.

Bruflat bårehus

I 2014 har deler av Bruflat bårehus blitt oppgradert. Det var et sårt tiltrengt tiltak, og er blitt meget vellykket. Vi har fått universelt utformet toalett og et oppgradert arbeidsrom for vår ansatt. Det gjenstår noen småting, men vi er meget fornøyd med arbeidet. Det har blitt et særdeles pent overbygg ved toalettene. Takk til alle som har jobbet med prosjektet.

Marie Bjørnødegård

Kyrkjeverje

Per Gabrielsen, Bjørn Nysveen og Nils Kjell Nilsen utenfor bårehuset.

De har utført rørlegger – og snekkararbeidet. I tillegg har Vokks gjort el-installasjonene

Å svelja eit lodd

Ein kalif hadde mange militære leiarar. Ein av dei var så flink og modig at dei andre leiarane vart sjalu. -Kulthum er ein oppviglar og urostiftar. Snart vil han planleggje eit kupp mot deg, sa dei.

Kalifen torde ikkje ta nokon sjanser, og gav ordre om Kulthum skulle avrettast framfor dei andre leiarane, så dei også vart skrämd. Mor til Kulthum høyrd dette. Ho gjekk til kalifen og meinte at sonen måtte få ein sjanse til. Ho sa: - Dei som sladrar på sonen min er sjalu.

Han svara: - Eg skal gje han høve til å trekkje eitt av to lodd. På det eine skal det stå «skuldig», og på det andre «uskuldig». Men han tenkte å skrive «skuldig» på begge lodda for å få det som han ville.

Mora skjønte at dei som hata han ville laga to lappar med «skuldig» på, og var veldig redd. Kulthum svara henne at han hadde ein plan, og at det skulle gå bra.

Dagen kom då Kulthum skulle trekkje loddet. Bøddelen stod klar med ein stor sabel og venta på ordre.

Kulthum trekte det eine loddet, og utan å opne det kasta han loddet inn i munnen og svelgde det.

- Kvifor svelgde du loddet utan å sjå korleis lagnaden din er, ropte folk.

Kulthum svara: -Det endrar ikkje saka. De har det andre loddet, og der må det stå det motsette av det eg svelgte.

Dommarane opna det andre loddet, og der stod det «skuldig». Dei sa: -På det loddet du svelgte må det ha stått «uskuldig». Kulthum vart lauslatten.

Nokre gonger vert ein nøydd til å svelgja loddet sitt og satsa på det andre. Det er eit kompromiss i livet.

WALID AL-KUBAISI

Privat huskeregel

Du skal ikke klistre fine øyeblikk opp på veggene i tankene og forgylle dem med lengselen din.
Du skal kjøre spettet hardt innunder arrete hverdager og vippe dem opp.
En etter en.
Det er derfor livet har deg på mannskapslisten.

Kolbein Falkeid

ØYEBLIKK

I magien - og i livet - finnes bare øyeblikket, NÅET.
Tiden måles ikke på samme måte som avstanden mellom to punkter.
Tiden ”går ” ikke.
Vi mennesker har enorme vanskeligheter med å leve i øyeblikket;
vi tenker alltid på hva vi har gjort,
på hvordan vi kunne ha gjort det bedre,
på konsekvensene av det vi har gjort,
hvorfor vi ikke gjorde som vi burde ha gjort.

Paulo Coelho

Fest for innflyttarar

Torsdag 30.oktober inviterte diakoniutvalet til fest for innflyttarane våre.

Det tek til å bli folk frå mange nasjonar i bygda vår, og fleire av dei er no godt etablerte og har fått seg jobbar. På festen var Eritrea, Somalia, Afganistan, Sudan og Syria representert, frå smårollingar til godt vaksne, og ein del etnisk norske medverka og til at det vart ein fin kveld.

Ikkje minst sorgde ungane i Eldorado for feststemning då dei sette i gang med sang og rytme. Festlyden måtte også vere med på å blåse opp ballongar, og både jubelen og ballongane steig i taket.

Menyen som var ertesuppe, tomatsuppe og bortsj (russisk rødbetsuppe), var tinga hos det tsjetsjenske paret som driv Kalinka Kro på Bjørgo.

Mange forsynte seg både to og tre gonger, så det var tydeleg at maten fall i smak.

Marianne diakon synte bilete

på lerret, og det vart rydda plass til eit par leiker. Innsats og lydnivå synte at det var populært for dei yngste! Allsongen denne kvelden, der tekstane vart synt på lerret, vart akkompagnert av Serhiy Bykov, innflyttar frå Ukraina, og som no dei fleste veit, godt etablert som organist, kordirigent og lærar på kulturskulen.

Etter konkurranse, kaker og kaffe og gratis utloddning, var det tid for å avrunde festen. Fleire av dei innbedde var med og hjelpte til med å rydde og få ting på plass.

Marianne diakon og diakonutvalet som består av Ragnhild Fagernæs, Anne Marit Stensæter, Bente Evensen, Anna Kompen, Laila Hestekind og Elinor Strand kan vere nøgde med eit vel-lukka arrangement.

Tone Steinset

Klesinnsamlinga i haust

I år kom det inn svært mange kolli med klede og sko, nesten alt godt merka og pakka. Det kom inn vel 2000 kroner til frakt.

Tusen takk alle som bidrog!

Ein særskild takk til Etnebil Bilruter som i år som alle år hadde jobb med å frakte alt til Gjøvik og med å lesse av. Berre velvilje der i garden! Ettersom Anni og Olav Nordheim no er for sjuke til å ordne sendinger, er det Ny start i Øst som tek med vidare det vi bidreg med. I år er det små og store i Estland som får nokre varme klede til jul.

Anniken Haug og Tone Steinset

KOMMUNEINFO

Sjå også Etnedal kommune sine heimesider, www.etnedal.kommune.no

Julehilsen fra ordføreren

Kjære sambygding!

Etnedal er et godt sted å bo. Med trivelige folk, flott natur og et levende organisasjonsliv. Etnedal blir ofte trukket frem som et godt eksempel av folk fra nabokommuner og av andre, og det uttrykkes begeistring over alt vi får til i Etnedal. Vi har et sterkt samhold i bygda og dugnadsinnsatsen som legges ned av alle lag og foreninger er formidabel. Etnedalshallen blir ofte trukket fram som et godt eksempel på hva ei lita bygd kan få til hvis alle jobber sammen.

Næringslivet i Etnedal har blitt hardt rammet den siste tiden. Både Tonsåsen Rehabilitering og asylmottaket v/ Hero har nå store utfordringer på grunn av manglende avtaler med henholdsvis Helse Sør-Øst og UDI. Dette får dramatiske konsekvenser, både for de ansatte og for bedriftene. Mottaket har gitt positive ringvirkninger, både for kommunen og næringslivet ellers i Etnedal, og nedleggelsen vil dessverre få negative konsekvenser for mange. I tillegg kommer avviklingen av Coop på Bruflat. Dette rammer i første rekke de ansatte, men også det totale tilbudet i bygda blir redusert.

Til tross for den negative trenden, er det viktig å se muligheter fremover. Vi må fokusere på det positive Etnedal har å by på. Vi trenger et sterkt næringsliv som både ser potensialet og verdien av å samarbeide og å satse. Kommunen må være med å legge til rette for at slik utvikling kan skje. Vi ønsker virkelig å sette næringsutvikling på dagsorden, og inviterer i den forbindelse til romjulstreff og idedugnad på Valdres Høyfjellshotell tirsdag den 30. desember, se egen omtale.

Vi har et godt tjenestetilbud i Etnedal. Dette er jeg stolt av! Målet er å opprettholde og videreføre dagens nivå. Vi skal være trygge på at våre barn og ungdommer har gode tilbud i henholdsvis barnehage og skole, og vi skal sørge for å gi de tilbudene som trengs innen helse og omsorg. De ansatte i kommunen er den viktigste ressursen for å kunne levere gode tjenester.

Etnedal kommune har dyktige medarbeidere som gjør en god jobb. Jeg ønsker å benytte anledningen til å takke hver og en av dem for god innsats.

Jeg er glad for tilliten som ble vist meg da jeg ble valgt som ordfører etter Jan Arild. Dette er en stor ære, og jeg synes vervet er både spennende og interessant. Det er viktig at ordføreren får innspill og tilbakemeldinger fra dere innbyggere om ting dere er opptatt av, både smått og stort. Ikke nøl med å kontakte meg!

Det går fort mot jul og juleforberedelsene er i full gang. De mest strukturerte og effektive er nok allerede ferdig med alle gjøremålene. Noen av oss er, som vanlig, på etterskudd med både julegavehandel, kakebakst og vasking. Det ordner seg alltid, og det som ikke blir ferdig til jul.... det tar vi enten i romjula... eller til neste jul.

En riktig God Jul ønskes dere fra Toril

Kommunereformen

Informasjon fra Utvidet Formannskap

I Sundvollen-erklæringa (Politisk plattform) slo regjeringen Solberg fast at de vil gjennomføre en kommunereform i løpet av Stortingsperioden, og begrunnelsen var;

Fremveksten av interkommunale selskaper og samarbeid viser at dagens oppgaver allerede er for store for dagens kommunestruktur. Viktige beslutninger om kommunale oppgaver, som infrastruktur og grunnleggende velferdstjenester, er blitt flyttet vekk fra folkevalgte organer og til interkommunale selskaper. Regjeringen mener at dette har svekket demokratiet. En omfattende kommunereform vil derfor også være en demokratreform.

Regjeringen presenterte kommunereformen 14. mai i kommuneproposisjonen 2015 og Stortingets behandling viser at det er flertall på Stortinget for en reform. Alle landets kommuner er invitert til å delta i prosesser med sikte på å vurdere og å avklare om det er aktuelt å slå seg sammen med nabokommuner. Et flertall i kommunal- og forvaltningskomiteen understreket «at det er et utredningsansvar for alle kommuner». I utarbeidelsen av beslutningsgrunnlaget for Stortinget vil det bli lagt til grunn at enkeltkommuner ikke skal kunne stanse endringer som er ønsket og hensiktsmessige ut fra regionale og nasjonale hensyn. I propisisjonen vil det dermed kunne foreslås sammenslåinger av kommuner som i utgangspunktet ikke ønsker det. Fylkesmennene fikk ansvar for å igangsette og lage rammer rundt de lokale prosessene og Fylkesmannen holdt oppstartsmøte vedr. kommunereformen med alle kommuner i Oppland i den 16.september 2014. Fylkesmannen presiserte at alle kommunene **har** et utredningsansvar og at kravet fra Stortinget er at alle kommuner skal ha gjennomført lokale prosesser innen fristen, våren 2016. Disse klare føringene og kravene fra Regjering og Storting har politikerne i Etnedal valgt å ta på alvor. Selv om vi i utgangspunktet er svært skeptiske til kommunenesammenslåing, mener vi likevel det er viktig å være aktivt med i prosessen. Kun på den måten har vi mulighet til å være med å legge føringer for framtida.

Hovedmålet med arbeidet er, uansett kommunesammenslåing eller ikke, at befolkningen i Etnedal fortsett skal ha gode tjenestetilbud, og at Etnedal skal være en god plass å bo og ei levende bygd.

Prosessen skal sikre oss tilstrekkelig kunnskap for videre drøfting av fremtidig struktur, med særlig fokus på tjenestetilbudet til innbyggerne i Etnedal, organiseringen av det interkommunale samarbeidet, vurdering av lokaldemokratiet for å styrke folkestyret og næringsutvikling og folketallsutvikling.

Kommunestyret ser viktigheten av, og har stort fokus på at det sikres god demokratisk involvering i prosessen. Utvidet formannskap, der alle partiene i kommunestyret er representert, har som oppgave å sikre informasjon til ansatte og innbyggere i prosessen.

I møtet den 30.oktober ga kommunestyret sin tilslutning til å starte utredning av ei Valdreskommune. Det er helt klare signal fra kommunestyret om at det er mot Valdres vi ønsker å orientere oss.

Vi ser viktigheten av å bygge videre på det gode samarbeidet vi allerede har med de andre Valdreskommunene. Vi samarbeider bla. på områder som innkjøp, pp- tjeneste, legevakt, jordmortjene, brann, barnevern, skatteoppkreving, NAV, VKR, VNK og sist men ikke minst, Valdres Lokalmedisinske Senter.

Og med særlig tanke på tjenestetilbudet, mener kommunestyret også at det er viktig å bevare hele Etnedal som en enhet.

Kommunestryrets medlemmer skal speile folket i kommunen. I en så stor og viktig sak er det likevel viktig at alle steiner snues, at man bevilger seg tilstrekkelig tid, at innbyggerne blir hørt og at flere alternativ kan drøftes. Vi har en invitasjon fra ordføreren i Nordre Land om samarbeid. Denne må tas på alvor og vi må våge å løfte debatten.

Utvidet formannskap er opptatt av å få en god prosess framover og håper at befolkningen i Etnedal vil engasjere seg. Vi ønsker dialog!

Det blir åpent møte om kommunereformen på Etnedal Skule 15. januar.

Vi håper dere kommer!

Toril Grønbekk, ordfører AP

Marit Slettum, varaordfører SP

Marie Bjørnødegård, formannskapsmedlem H

Kristen Hagaseth, formannskapsmedlem AP

Ola Lunde, formannskapsmedlem SP

Hanne Fagernæs Byfuglien, gruppeleder V

Nytt på Etnedalsheimen

Ikkje nok at Etnedalsheimen er vorte større i det siste, men også meir praktisk og penare når alt er ferdig. Det er fløya mot bakken som er utvida med 79 m², og Kroken er slik så mykje meir enn berre ein krok av Heimen.

Kjøkkendelen er no mykje større enn tidlegare, og stova er ny, stor og fin. Det som var stova før, er no under arbeid til å bli eit lydisolert pasientrom. Denne delen av bygget har også fått eige skyllerom, og dei tilsette eige kontor.

Noko arbeid står att inne, og ikkje minst å få dei nye romma trivelege med nye møblar og pynt. Etnedalsheimens venner har avslutta sin konto, og møblar for 100 000 kr er bestilt og forventa i hus i god tid før jul.

Stova har alt fått eit stort fint skap og ein triveleg elektrisk peis. Sistnemnde er populær å sitje framfor. Det er fint og roe seg ned med å sjå på flammane. Det er gåvepengar etter gravferder som har kosta den moderne peiselden.

Flotte måleri har Etnedalsheimen også fått i gave. Dei skal sjølvsagt opp på veggane, og nye gardiner høyrer etter kvart med.

Ingun

Frå nystova i Kroken

I tillegg til møblar har Etnedalsheimens venner kjøpt nytt piano. Organist Serhiy Bykov spelar her til andakt i stogo på Heimen

Tips fra biblioteket

Lån E-bøker gratis via bibliotekets app

Last ned appen EbokBib fra App-store eller Google Play. EbokBib fungerer med iOS og Android. (Appen kan ikke brukes på Kindle, lesebrett eller Windows-plattformen.)

For å få låne må du ha lånenummeret tilgjengelig. Dette finner du på baksiden av lånekortet ditt. Du får pin-kode første gang du prøver å logge deg inn.

Brukerhjelp finner du på: ebokbib.no
I november var det over 800 titler å velge mellom, og tilbuddet øker raskt. God fornøyelse!

Har du ryddet til jul og funnet noe du har lånt på biblioteket som skulle ha vært innlevert?

Vi blir glade for å få det tilbake. Det koster ingenting å levere tilbake noe du har hatt for lenge. Hvis du ikke har mulighet til å levere det du har lånt mellom klokken 8.00 og 16.00, kan du legge det du skal returnere i kommunens postkasse utenfor biblioteket.

**Damene på biblioteket
og servicekontoret
ønsker dere alle
en god jul og et riktig godt
nytt år!**

Etnedalsdagane 2015

Lag og organisasjoner kan søkje om å få arrangere Etnedalsdagane 2015. Det er utarbeidd statuttar for arrangementet. Dei som ynskjer å vera arrangør, må arbeide i samsvar med desse.

Søknad og spørsmål rettas til: Komitéen for Etnedalsdagane, v/næringskonsulent i Etnedal kommune, Kyrkjevegen 10, 2890 Etnedal eller på e-post til b.lindahl@etnedal.kommune.no seinast 15.januar.

Dagsenter/erindringsstilbud på Bruflat

Mandager kl 09 - 14.15 i kjelleren på gamle delen av heimen.

Vi startet opp tilbuddet i vår. Dette er et tilbud for hjemmeboende personer med demens diagnose eller som er i utredningsfasen av sykdommen. Formålet med dagsenteret er å gi avlastning for pårørende, og gi dem som kommer gode opplevelser og ulike aktiviteter. Dette er noe som kan utsette utviklingen av sykdommen. For dem som bor alene er dette en mulighet for å være sammen med andre i trygge omgivelser, og få gode opplevelser sammen med andre. En bør være forholdsvis fysisk frisk og bevegelig, fordi vi er ute og går tur, nesten hver gang.

Vi starter dagen med frokost, så forskjellig type aktivitet som baking, håndarbeid, spill, gåturer, annen trim, osv. før vi avslutter med middag før brukerne går/reiser hjem.

Lurer du på noe, eller har lyst til å være med oss på mandagene så ta kontakt med hjemmesykepleien. Inga Lunde er å treffe hver mandag på tlf. 97961990 (mellom 09 og 15)

Det koster litt: kr 74 i egenandel per dag.
Trenger du skyss til og fra med drosje, er egenandel kr 75 uansett distanse.

Vi som jobber på dagsenteret er Inga Lunde, Ragni Haug og Anne Marit Stensæter

Kjøkkenet på Bruflat kafé renoveret

I løpet av nokon veker i oktober vart Bruflat kafe renovert. Nytt kjøkken og ny disk kom på plass, og det meste av arbeidet gjorde kommunen sine eigne, her representert ved Arne Edvin Nilsen og Svein Arve Kringli. Erik Willy Juven sto for målearbeidet.

Anna Skjærstein bak de nye disken. Nye maskinar og uvant omn måtte ho setja seg inn i, men smaken er den same gamle, gode så det må ha gått veldig bra.

Fra minst og best, til liten og tøff?

Etnedal kommune inviterer til romjulstreff og idédugnad om framtida i Etnedal tirsdag 30. desember klokka 16.00.

‘Alle som er interessert i utvikling, er velkomne til Valdres Høyfjellshotell denne kvelden’, sier ordfører Toril Grønbrekk. ‘Vi inviterer med flere fra næringslivet til å fortelle hvordan de har lykkes, og etter idédugnaden byr vi på noe å bite i’, forteller Grønbrekk.

*Med vennlig hilsen
Bente Lindahl
Næringskonsulent, Etnedal kommune*

Gullkonfirmantar i Etnedal 2014

N.Etnedal

Bakerst: Jan Hagaseth og Egil Bergsbakken

Fyrste rekke: Marit Anna Lundmoen, f. Hagaseth, Marit Skaar, f. Grønbekk, Ingebjørg Storsveen, f. Skogstad, Anne Grethe Sanne, f. Thon, Asta Oddny Lundemoen og sokneprest Marit Slettum.

Bruflat kyrkje

Fyrste rekke: Elisabeth Haug, Torill Stubbene, f. Nysveen, Aase Skogstad, f Nysveen, Reidun Skjellerud, f. Sveen. Andre rekke: Solveig Ringen, f. Bergli, Astrid Øybakk, f. Enge, Kjell Olav Urberg, Terje Solbrekken, Else Marie Bergene, f. Bjørnødegård, Knut Fredrik Espeseth, Alfred Nygård, Steinar Hagen, Karin Louise Labourée, f. Lunde, Liv Folkvord, f. Madslangrud og sokneprest Marit Slettum

Foto: Ragnhild Fagernæs

DÅPSHØGTIDER

Ida Kringli Huset vart døypt i Bruflat kyrkje 19. oktober. Dåpsbarnet ligg på fadder og onkel Anders Kringli sin arm. Dei andre er foreldra Åse Kringli og Jon Inge Huset med storesyster Vanessa, Marit prest og fadrane Jeanette Huset og Tommy Øybakken

SLEKTERS GANG

DØYPTE

Bruflat kyrkje
Ida Kringli Huset

19. okt

Nord-Etnedal kyrkje
Heidi Skogstad Kvernmo

7. des

VIGDE

Bruflat kyrkje
Ronny Aarstad og Bente Løvberg

20. sept

DØDE

Juli – november

Nord-Etnedal
Sigmund Grønbekk
Odd Steinsli

Bruflat
Odd Byfuglien
Berit Klevgård
Magne Malvin Sveen
Geir Yngvar Storbakk
Borghild Madslangrud
Bjarne Enge
Kari Hovde
Berit Smelhus
Magnus Nilsen
Magnhild Strand

VISDOMSORD

Har du ein hage og ei boksamling, då manglar du ingenting.

Cicero

Det er betre å li enn å slå seg til ro med at ei kvinne er ei kvinne og ein mann er ein mann.

Tsjekov

Mennesket er eit historeskapande vesen som verken kan gjenta fortida eller leggje den bak seg.

W.H. Auden

Å stå utanfor er å stå over.

Georg Johannesen

Når eg har fremkalla avsky og redsel hjå alle, då har eg erobra einsemda.

C. Baudelaire

Eg vil syngje om kyr. Dei har vel fortent ein song, For eg har kjent varmen frå dei. Dei har gitt meg alt.

Lars Amund Vaage

Eit menneske kan seie: Frå no av skal eg berre seie sanninga. Men sanninga høyrer det, og spring bort og gøymer seg før mennesket ein gong er ferdig med å snakke.

Saul Bellow

Dersom friheit betyr noko som helst, betyr det retten til å fortelja folk det dei ikkje vil høyre.

Georg Orwell

Du treng berre kjenne eit objekt ved dets rette namn for at det skal miste sin farlege magi.

Elias Canetti

Pessimisten er han som trur at verre enn dette kan det umogeleg bli, medan optimisten svarar: jau då, det kan det bli!

Charles Bukowski

Framsteg ville vore vidunderleg - om det berre kunne stoppe.

Robert Musil

Verda er full av folk som leitar etter saker dei kan ta ille opp.

Tor Åge Bringsværd

Det er i einsemd ein skapar noko nytt.

Andre Gide

Den som kunne gjenreise broderkjærligheten blant menneskene, om så bare i liten grad, ville bidra mer til menneskehets beste enn hva all verdens statsmenn og politikere noen gang har gjort eller komme til å gjøre.

Jonathan Swift

Julehelsing frå sokneråda

Kjære etnedøler!

I skrivande stund er det om lag eit år sidan sist eg satte ned for å skrive jolehelsing til Kyrkjevarden. Utruleg kor fort eit år går, og etter ei gong er me klare til å feire advent og jol.

Advent, ei høgtid som markerar førebuingane til jolehøgtida. Det er litt stress for mange i desember med alt som skal gjerast til jol, men midt i alle aktivitetane og førebuingane, tykkjer eg det det viktig å bruke tida til ro og ettertanke. Her i heimen plar me tenne mykje lys i desember, høyre på jolemusikk, også skal jo alle dei 50 nissane på plass...så nokre av dei har nok allereie funne plassen sin til advent. Det er viktig å halde fast ved og ta vare på tradisjonar både for gamle og unge, og det må også væra tid for å sitja stille og roe ned på tempoet. Det gjev rom for ettertanke, og me bør også gje oss sjølve tid til å kjede oss. I kjedsomheit fins det faktisk mykje kreativitet!

Jolefeiringa kritiserast ofte for å vorte altfor kommersialisert, slik at det opprinnelige bodskapet druknar i ei forretningsjul som dreiar seg om å kjøpe mest mogeleg. Me lever i ein så stor overflod, at i staden for å gje gåver til nokon som allereie har alt frå før, kunne me heller gje litt til dei som verkeleg treng det i år. Årets TV-aksjon «Vatn endrar alt» ; der målet var å gje reint vatn til 1 000 000 menneske, seier vel litt om kor heldige me er, me som bur på denne sida av jordkloda . Kvinner og born i u-land går i fleire timer kvar einaste dag for å skaffe vatn til familiane sine. Og det er ikkje eingong reint vatn. Det er brunt vatn som ville gjort ein nordmann sjuk i løpet av få minutt.

Me skal heller ikkje gløyme at det faktisk er mange i vårt eige lille land som også verkeleg treng hjelp. Eg tykkjer Frelsesarmeen gjer ein fantastisk jobb! Tidlegare var det mest folk med alkohol-og rusproblem som sökte hjelp hjå Frelsesarmeen. Dei siste ti åra har det vore stor auke av småbarnsfamiliar og pensjonistar som har nyttat seg av tjenestene deira. Verdt å stoppa opp og tenkje litt over, faktisk. Heldige er me som dette året, også, kan førebu oss og glede oss til jolefeiring, tradisjonar, kos og hygge med familie og vener!

Og når korps og kor har spelt og sunge inn jola både på Bruflat og i Nord-Etnedal, når Marit Lund har sunge «Go tell it on the mountain» her i N.Etnedal på joleeftan, når heile kyrkjelyden til slutt reiser seg og syng «Deilig er jorden», og når minstemann i familien har lese Juleevangeliet for

oss 11 som skal feire jol i lag her i Smedsrud, då kan jolefreden senke seg!

På vegne av Nord- Etnedal sokneråd vil me ynske alle etnedøler ei god og fredfull jolefeiring og eit retteleg godt nytt år!

*Julehelsing frå Nord-Etnedal sokneråd
v/Wenche Hillestad Møller*

Hei alle sammen!

Vi er kommet inn i den tiden på året hvor dagene blir kortere og mange lys tennes rundt omkring i hjemmene.

Det nærmer seg jul og nyttår ; en tid der vi ser tilbake på året som har gått og fremover mot det året som kommer.

Jeg vil takke alle frivillige som bidrar inn i kirkens arbeid ; dere som sitter i ulike utvalg, dere som er med i trosopplæring, omvisere og alle som ellers er med og gjør en tjeneste.

Deres innsats betyr mye for mange. Tusen takk for alt dere gjør for å berike andres liv. Jeg vil samtidig få ønske dere lykke til med alle prosjekter og arbeidet i året som kommer. Å gi av seg selv, er den beste gaven vi kan dele med andre.

Vi i soknerådet tar snart fatt på vårt siste år i denne perioden. Det har vært tre spennende og lærerike år å få sitte som leder i Bruflat sokneråd, og det er nesten vemodig å tenke på at det har gått så fort. Jeg tar med glede fatt på det siste året sammen med et engasjert sokneråd og hardtarbeidende ansatte. Jeg ønsker valg- og nominasjonskomitéene rundt omkring lykke til med deres viktige arbeid før valget i 2015.

Med de hjertligste ønsker om en fredfull julehøytid og et strålende nytt år!

*Vennlig hilsen
Maria Kompen - Bruflat sokneråd*

Faktabasert julefeiring

Av tidligere generalsekretær i Indremisjonsforbundet, Karl Johan Hallaråker

Bibeltekst: Lukas 2, 1-20

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjetere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelses i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovte og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Har du kjøpt Tuss og Troll eller Smørbukk til jul? «Det var en gang...» Slik begynner eventyrene. De kan skape stemning og fellesskap i hjem og familie. Spennende fortellinger om eventyrlige hendelser og uvanlige resultater. Askeladden vinner prinsessen og halve kongeriket. Det mektige trollet må alltid giapt. Smørbukk kommer alltid ned med beina på jorda. Han har alltid en løsning til slutt. - Men det er også bare eventyr, ikke fakta!

Julebudskapet er annerledes: Jul handler om Guds fakta, Guds forklaring og Guds utfordring.

Bibels juleevangelium forteller om den gangen. «Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus», leser vi i Luk.2.

Juleevangeliet forteller om Guds hendelse på en bestemt tid og på et

bestemt sted, i Betlehem i Judea. Fire ganger gjentar Lukas at han forteller fakta: Det er et faktum at Jesus ble født i Davids by. Det er et faktum at det skjedde mens Augustus var keiser i Romerriket og Kvirinius var landshøvding i Syria. Det er et faktum at englene sang for gjeterne ute på Betlehemsmarkene. Det er et faktum at gjeterne fant barnet, Maria og Josef slik englene fortalte. Jesus ble født i Guds time. Stedet var kunngjort århundrer i forveien. (Mika 5,1).

Guds forklaring er denne: «I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren.» (vers 11). Altså: Vi møter øyenvitnenes fakta om det de så. Vi møter også Guds forklaring på hva dette betyr. Jesus er verdens frelser. Guds faktum er størst. «Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg.» Det er dette jul handler om. Evangelisten Johannes uttrykker faktumet slik: Det er et faktum at Ordet (Jesus) ble menneske og tok bolig iblant oss. (Johannes 1,14). Det er koselig med juleeventyr og spennin. Men julebasert fakta med Guds forklaring er noe helt annet.

Så står juleutfordringen igjen. Maria gjemte alt hun hørte og opplevde i hjertet sitt, «og grunnet på det», leser vi i vers 19. Å følge hennes eksempel kan bli mer enn stemning og fantasi-reise hos oss også. Som opplyste mennesker vil vi vel bygge livet på fakta og ikke hylle oss inn i eventyr?

Juleverset kan realisere utfordringen i ditt og mitt liv denne julen. Her har vi framtid og håp. Etter denne bønnen får vi gledelig jul: Han er Frelser min!

*Å Jesus, du barnlill,
deg lenges jeg så til!
Kom, trøst meg allesinne,
tred inn om her er smått,
la meg deg se og finne,
å, da har jeg det godt!
Drag meg etter deg!
/:Drag meg etter deg! :/*

*Illustrasjon:
Anders Færevåg*

Jula - sårbar- hetens tid

I skrivende stund er det midt i november og butikkene og reklamen preges allerede av at vi nærmer oss jul. Litt brått syns nå jeg-er ikke helt klar for å tenke på jul enda, men siden jeg skriver til

Kyrkjevardens julenummer så gjør jeg meg noen tanker om jula allikevel.

Det er mange følelser som dukker opp når en møter røde hjerter, snøstjerner, lilla lys og engler i butikkvinduene.

Glede, stemning og forventning er noen. Et ord som dukker opp i min bevissthet er ordet SÅRBARHET. Vi har så mange forventninger til jula og disse forventningene kan knuses like lett som en av disse skinnende glasskulene vi henger på juletreten. I hele førjulstida bygges det opp en forventning til disse få og intense juledagene. En forventning om julestemning, fred og ro, god mat, glade barn og trivelige sammenkomster. Samtidig blir presset på alt en skal gjøre og ordne før jul, noe som mange gruer seg til og blir veldig slitne av. Forventninger gjør oss sårbare- for det er en stor sjanse for å bli skuffet. Er vi i tillegg slitne og stresset blir vi enda mer sårbare. Det er så fort å

bli irritert eller sint og å si ting en ikke hadde tenkt å si når en er sliten. Det å ha fri og mye tid til å være sammen kan være veldig koselig, men også en utfordring! Vi blir lett sårbare i tette familiesammenkomster, da det å være sammen iblant også medfører konflikter og vonde følelser. For andre kan det å måtte feire jul alene kjennes ekstra sårt når en ser mange som koser seg sammen med venner og familie i denne høytiden.

Sårbarhet kan også være noe fint. Det er noe menneskelig, som gjør at vi kommer nærmere hverandre og gjør oss avhengig av andres omsorg. Jula er en spesiell anledning for å vise hverandre omsorg om omtanke. En tid for å stikke innom noen, sende en liten hilsen, be noen hjem eller ta seg litt tid til bare å prate. I Norge har vi så mange ting at det er vanskelig å finne noe som de andre trenger.

Allikevel handler vi gaver som aldri før. Kanskje kan vi tenke alternativt: Hva med å sende penger til noen som virkelig trenger det via f.eks. Frelsesarmeene, Redd Barna eller Kirkens Nødhjelp. Og så kan vi heller gi hverandre gavekort på noe vi egentlig trenger. Vi har ikke behov for flere ting- vi trenger tid ,felleskap, opplevelser, nærbet og omsorg. Vi trenger å bli sett og at noen har bruk for oss.

Julas hovedperson, Jesus, gjorde seg også sårbar da han ble menneske. Han var sårbar som lite spedbarn og han kjente på det mest sårbare av alt da han på korset ropte: «Min Far hvorfor har du forlatt meg?» Dette er den Gud jeg tror på: en som har gjort seg sårbar for min skyld og har kjent på det å være menneske.

Det er når vi tør å kjenne på vår sårbarhet at vi lar Gud nå inn til oss, og han holder oss varsomt i sin favn. Gjennom dette blir sårbarheten også vår styrke.

«Han har latt lyset skinne i våre hjerter for at kunnskapen om Guds herlighet, som stråler i Kristi ansikt, skal lyse fram.».

Med ønske om en velsignet og fredfull jul!

Marianne Konow

Oppslagstavla

Julaftan

Familiegudstenester
N. Etnedal kyrkje kl. 14.00
Bruflat kyrkje kl. 16.00

Nyttårsaftan

Midnattsmesse
Bruflat kyrkje kl. 23.15

4. januar kl. 16.00

Bruflat søndagsskule
Juletrefest i prestegarden

Vikar for prosten

Prost Anne Hilde Øigarden er diverre framleis sjukemeldt. Eg held difor fram som fung. prost, førebels fram til påske.
Vikarsituasjonen har vore vanskeleg, men no som vi har fått prestar i kortare engasjement til Valdres, vil de etnedøler også få helse på dei av og til.

Marit prest

Bibelordet:

Englehelsinga til gjeterane på Betlehemsmarkene:

«Ver ikkje redde!

Sjå eg kjem til dykk med bod om ei stor glede, ei glede for heile folket. I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by, Han er Kristus Herren.»

Lukas ev. kap. 2, 10 - 11

Kyrkjelydsfest 6. mars

Til kyrkjelydsfesten i mars kjem nypresten i Sør-Aurdal Mari Mikkelsen Western. Ho vil fortelje om sin veg til Kyrkja og prestetenesta.

Mari Mikkelsen Western ved innsettjingsgudstenesta i Bagn kyrke, sammen med Sige Elisabeth Kvåle og Marit Slettum

«Salme minutt for minutt»

Inspirert av salmemaraton på NRK 2 i adventshelga?
Kyrkjekontoret opp servicetorget har salmebok til sal for kr. 300,-

Forsidebilde: Marianne Konow «Stønna» som sto i føre nr. av Kyrkjevarden er skrevet av Hans Ludvig Fredheim

Tysdag 16. desember

Kl. 12.00 Bruflat kyrkje. Julegudsteneste for barnehagane

Tysdag 16. desember

kl. 19.00 N. Etnedal kyrkje. Julekonsert med Bruflat sangkor, Bruflat musikklag og Honning og Rigabalsam

Fredag 19. desember

Kl. 0830 Skulegudsteneste. Sang og julespel ved 7. klasse

21. desember – 4. søndag i advent

Kl. 19.00 Bruflat kyrkje. Julekonsert med Bruflat sangkor, Bruflat musikklag og Honning og Rigabalsam

24. desember – juleaften

Prekentekst: Luk. 2, 1-20

Kl. 14.00 N. Etnedal kyrkje. Familiegudsteneste. Marit Lund deltek. Takkoffer til Kirkens nødhjelp
 Kl. 16.00 Bruflat kyrkje. Familiegudsteneste. Takkoffer til Kirkens nødhjelp
 Kl. 17.00 Kyrkjeterar Jan Hagaseth ringer jula inn

25. desember – 1. Juledag

Prekentekst: Joh. 1, 1-14

Kl. 11.00 Bruflat kyrkje. Høgtidsgudsteneste. Nattverd. Takkoffer til Evangeliesentra. Bruflat sangkor, Aurora, Vilde og Hege Bergmann Rotnes deltek.

26. desember – 2. Juledag

Kl. 11.00 Etnedalsheimen. Julegudsteneste.

31. desember – Nyttårsaften

Prekentekst: Joh. 14, 27

Kl. 23.15 Bruflat kyrkje. Midnattsmesse

4. januar - Kristi åpenbaringsdag

Prekentekst: Luk. 2,40-52

Kl. 11.00 N. Etnedal kyrkje. «Bli kjent med kyrkja di» Konfirmantane deltek. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet. Kyrkjekaffe

11. januar – 2. søndag i åpenbaringstiden

Prekentekst: Mark. 1, 3 – 11

Kl. 11.00 Bruflat kyrkje. «Bli kjent med kyrkja di» Gudsteneste med dåp. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet. Kyrkjekaffe

18. januar – Inga gudsteneste i Etnedal

25. januar – 4. søndag i åpenbaringstiden

Prekentekst: Joh. 9, 1-7.35b-38

Kl. 19.00 N. Etnedal kyrkje. Salmekveld. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

1. februar – Såmannssøndag

Prekentekst: Mark. 4, 26-34

Kl. 19.00 Bruflat kyrkje. Kveldsmesse. Takkoffer til Det norske bibelselskap. Kyrkjekaffe

6. – 8. februar

Konfirmanttreff på Lillehammer

15. februar – Fastelavnssøndag

Prekentekst: Joh. 12, 20-33

Kl. 11.00 N. Etnedal kyrkje. Gudsteneste ved Mari Mikkelsen Western. Nattverd. Takkoffer. Kyrkjekaffe.

Søndag 22. februar – 1. søndag i fastetiden

Prekentekst: Matt. 16, 21-23

Kl. 11.00 Bruflat kyrkje. Alf Salvesen deltek. Nattverd. Takkoffer til Den norske Israelsmisjon. Kyrkjekaffe

Søndag 1. mars – 2. søndag i fastetiden

Prekentekst: Luk. 7, 36-50

Kl. 1900 Bruflat kyrkje. Salmekveld. Takkoffer til Norea Radio

Søndag 8. mars – Inga gudsteneste i Etnedal

Søndag 15. mars – 4. søndag i fastetiden

Prekentekst: Joh. 3, 11 – 16

Kl. 11.00 N. Etnedal kyrkje. Skaperverkets dag. Utdeling av biblar til 5. kl. Takkoffer til Kirkens nødhjelp – fasteaksjonen. Kyrkjekaffe

Med etterhald om evt. endringar.

Gudstenestene blir kunngjort kvar fredag i «avisa Valdres»

JULEEVANGELIET

I dei dagane let keisar Augustus lysa ut at det skulle takast manntal over heile verda. Dette var første gongen dei tok manntal, og det hende medan Kvirinius var landshovding i Syria. Då for alle heim, kvar til sin by, og skulle skriva seg i manntalet.

Også Josef drog då frå byen Nasaret i Galilea og opp til Judea, til Davidsbyen, som heiter Betlehem, for han høyrd til Davids hus og ætt, og skulle skriva seg der saman med Maria, som han var trulova med. Ho venta då barn. Og medan dei var der, kom tida då ho skulle føda, og ho fekk Son sin, den førstefødte; ho sveipte han og la han i ei krubbe, for det fanst ikkje husrom nokon stad.

Det var nokre gjetarar der i området som var ute på markene og heldt vakt over flokken sin om natta. Med eitt sto ein Herrens engel framfor dei, og Herrens herlegdom lyste kringom dei. Då vart dei gripne av stor redsle. Men engelen sa til dei: "Ver ikkje redde! Sjå, eg kjem til dykk med bod om ei ei stor glede, ei glede for heile folket. I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by. Han er Messias, Herren. Og det skal de ha til teikn: De skal finna eit barn som er sveipt og ligg i ei krubbe. Brått var det ein stor himmelhær saman med engelen; dei lova Gud og song: "Ære vere Gud i det høgste, og fred på jorda blant menneske som Gud har glede i!"